

SANT MIQUEL DE SORRIGUEROLA

Apareix esmentada per primera vegada al testament de Guifré II, comte de cerdanya, datat l'any 1035 (villas Soriguerias).

Es tracta d'una església del segle XI, d'una única nau coberta amb una volta de canó una mica apuntada. L'absis és semicircular i està cobert amb una volta de quart d'esfera. Hom pot observar, a la paret de migdia, a l'absis i al frontispici algunes fileres d'opus spicatum. El frontispici acaba en una petita espadanya d'un sol ull.

Al Museu Nacional d'Art de Catalunya es conserva un frontal d'altar excepcionalment llarg, del segle XIII, de l'anomenat "mestre de Soriguerola", pintor anònim d'acció no restringida a la Cerdanya i les valls dependents d'aquesta.

Les excavacions arqueològiques van localitzar a l'altar les restes de la fonamentació del baldequí que cobria l'altar l'amplada del qual coincidia amb la llargada del frontal.

